

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 11 maja 2013 roku w B. w godzinach rannych oskarżony W. K. z miejsca zamieszkania udał się samochodem marki P. o nr. rej (...) w kierunku sklepu (...) przy ul. (...). Samochodem kierował oskarżony, jechał sam. Jeszcze dnia poprzedniego, w godzinach nocnych, spożywał alkohol w postaci piwa w ilości 2 litrów. Jadącego z przeciwka, ulicą (...) w kierunku ulicy (...), oskarżonego zauważył funkcjonariusz T. M., który stał wówczas na ulicy (...). Funkcjonariusz widząc twarz oskarżonego nabral podejrzania, że kierujący może być w stanie nietrzeźwości. W związku z tym udał się za nim, nie tracąc go z pola widzenia. Oskarżony skręcił w ulicę (...), po czym w kierunku parkingu K. Następnie objechał parking, funkcjonariusz cały czas jechał za nim w odległości kilku metrów. Po zaparkowaniu samochodu przez oskarżonego, funkcjonariusz zatrzymał samochód za samochodem oskarżonego i podszedł do oskarżonego aby poddać go kontroli. W. K. był nadal w pojeździe i siedział na miejscu kierowcy. Innych osób w samochodzie nie było. Funkcjonariusz poczuł od oskarżonego woń alkoholu. W związku z tym oskarżony poddany został badaniu A. na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które o godzinie 9.40 dało wynik –1,02 mg /l alkoholu w wydychanym powietrzu, kolejne o godzinie 9.55 dało wynik –1,01mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Jeszcze przed badaniem oskarżony prosił aby nie badać go, argumentując, że będzie miał problemy, już po badaniu przyznał zaś, że miał już wcześniej sprawę za jazdę pod wpływem alkoholu. Nie zaprzeczał przy tym oskarżony, że kierował samochodem. Oskarżony podpisał protokół, po wcześniejszym udzieleniu informacji do protokołu min. odnośnie czasu i ilości spożycia alkoholu, nie żądał badania krwi. Następnie funkcjonariusz pouczył go, że jeżeli nie będzie miał osoby, która zabezpieczy samochód, to pojazd będzie holowany na parking strzeżony. Oskarżony jednak powiedział, że znajdzie jakąś osobę, oddalając się, po czym przyprowadził mężczyznę o nazwisku J. J. (1).

W późniejszej rozmowie z J. J. (1) oskarżony oświadczył mu, że drugi raz już go „złapali”, że prędzej też miał podobną sytuację.

dowód : zeznania świadka T. M. k. 20,107

zeznania świadka J. J. (1) k. 17-18, 93

protokół użycia alcosensora –k .2

Oskarżony W. K. o wykształceniu wyższym – ekonomiczne, bezrobotny, pobiera zasiłek 673 złotych, żonaty, troje pełnoletnich dzieci, współ właściciel domu wartości 300 tys zł., karany, zdrowy fizycznie. Oskarżony był poprzednio karany. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w B.z dnia 06.10.2011 roku (sygn. akt (...)) skazany został za czyn z art. 178a § 1 kk. Wobec wątpliwości poddano oskarżonego badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów. U badanego biegli stwierdzili uzależnienie od alkoholu. Biegli zgodnie stwierdzili, że tempore criminis oskarżony nie miał zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem – nie zachodzą warunki określone w art. 31 par 1 i par 2 kk.

dowód : wyjaśnienia oskarżonego k.92

karta karna k.14-15

wyrok (...).13

opinia sądowo – psychiatryczna k. 36-37

Oskarżony zarówno w toku postępowania sądowego jak i w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia czynu. Wyjaśnił, iż samochodem kierował kolega, których danych odmawia podania. Po zaparkowaniu

przez kolegę oskarżony dał mu zapasowe kluczyki bowiem oskarżony miał koledze pożyczyć samochód do O., zaś dowód rejestracyjny zostawił oskarżony w schowku. Następnie kolega oddalił się , oddalił się do sklepu (...) jeszcze przed przyjazdem policji i miał powrócić do samochodu za 1 godzinę . Jak dalej wyjaśnił , przed opuszczeniem pojazdu przesiadł się na miejsce kierowcy, chciał bowiem dokumenty schować pod siedzenie kierowcy, tak bowiem umawiał się z kolegą . Później zaś wyjaśnił , że przesiadł się bo samochód ma centralny zamek i mógł go tylko zamknąć od strony kierowcy .

dowód: wyjaśnienia oskarżonego– k. 12,34,41,43

Sąd zważył co następuje:

W świetle materiału dowodowego zebranego w sprawie zarówno wina jak i sprawstwo oskarżonego nie budzą wątpliwości.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego, Sąd oparł się o osobowe źródło dowodowe a jakimi są zeznania funkcjonariusza policji T. M. oraz świadka J. . Ustalenia poczynił również w oparciu o protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego , odpis wyroku , kartę karną, opinię sądowo – psychiatryczną .

Przyznając walor wiarygodności relacji jaką złożył świadek T. M. , Sąd nie znajduje powodów dla jakich świadek ten -osoba obca dla oskarżonego - miałby kreować fałszywy obraz zdarzeń . Co istotne, poczyniona przez świadka obserwacja kierowcy samochodu , znalazła potwierdzenie w później przeprowadzonych badaniach . To świadczy, iż istotnie świadek ten zauważył jadącego nietrzeźwego oskarżonego- wskazywał bowiem na to jego wygląd , czego konsekwencją było udanie się za oskarżonym . Z poczynioną obserwacją koreluje zatem sposób zachowania się funkcjonariusza . To również wzmacnia wiarygodność zeznań świadka . Co istotne przy tym , funkcjonariusz nie stracił z pola widzenia jadącego oskarżonego , który był sam w pojeździe . Ustaleń w tym zakresie nie zmienia podnoszona przez oskarżonego okoliczność , iż szyby były fabrycznie przyciemniane , skoro w dalszym ciągu – jak wyjaśnił sam oskarżony - istniała przez nie możliwość obserwacji przy odpowiedniej odległości . Przy tym Sąd , z tych samych co powyżej względów, nie ma podstaw aby odmówić w tym zakresie wiarygodności relacji funkcjonariusza tj. co do możliwości obserwacji . Ponadto przebieg rozmowy z funkcjonariuszem , prośba o odstąpienie od przeprowadzenia badania , niekwestionowanie przyczyn zatrzymania , również koreluje z poczynionymi ustaleniami . Świadek J. – przypadkowo spotkana osoba -który na prośbę oskarżonego miał zabezpieczyć samochód , zeznał zaś na okoliczność rozmowy z oskarżonym , który nie zaprzeczał , że kierował pod wpływem alkoholu , a wręcz przeciwnie powiedział , że drugi raz go już złapali . Świadek ,tak samo jak funkcjonariusz, jest osobą obcą dla oskarżonego, a przez to niezainteresowaną w kreowaniu niekorzystnej dla oskarżonego wersji . Co istotne, te dwie relacje – funkcjonariusza i świadka J. - korespondują ze sobą , tworząc logiczną całość . W oparciu o protokół badania , sąd poczynił ustalenia w zakresie ilości stwierdzonego alkoholu oraz czasu i ilości spożycia alkoholu przez oskarżonego . Opierając się zaś na opinii biegłych psychiatrów sąd uznał, iż opinia ta jest jasna , spójna i nie ma w niej sprzeczności . Jak zatem wynika z treści opinii , tempore criminis oskarżony nie miał zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem – nie zachodzą warunki określone w art. 31 par 1 i par 2 kk.

Dlatego też odosobniona wersja oskarżonego jawi się jako niewiarygodna , tym bardziej , iż podpisał on protokół z przeprowadzonego badania. Nielogiczne jest również stanowisko oskarżonego , iż choć rzekomo kierowcą miał być trzeźwy znajomy , nie chciał podać jego danych. Dlatego wersja oskarżonego stanowi w ocenie Sądu dozwoloną prawem linię obrony .

Sąd zatem uznał, iż oskarżony swoim czynem, polegającym na prowadzeniu w stanie nietrzeźwości (pierwsze badanie –1,02 mg /l alkoholu w wydychanym powietrzu , kolejne –1,01 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) samochodu w ruchu lądowym będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w B. sygn. akt(...)z dnia 06.10.2011 roku za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 kk . Przy czym działał on umyślnie co można wywieść z okoliczności sprawy.

Za przypisany czyn Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności . Przy wymiarze kary Sąd miał na względzie ogólne dyrektywy wymiaru kary zawarte w art. 53 § 1 kk, bacząc, aby wymierzona oskarżonemu kara adekwatna była do stopnia zawinienia sprawcy, szkodliwości społecznej jego czynu, jak również czyniła zadość wymogom w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej. Sąd miał przede wszystkim na uwadze okoliczności sprawy w tym przede wszystkim ilość stwierdzonego alkoholu. Miał również na uwadze inne jeszcze skazanie za przestępstwo podobne . Stąd uznać należy, iż kara we wskazanym wymiarze jest adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu , pozwoli na zrozumienie błędnego postępowania i uniknięcia w przyszłości podobnych czynów.

Zarazem Sąd uznając, iż wobec oskarżonego zachodzą przesłanki warunkowego zawieszenia wykonania kary zastosował tenże środek probacyjny. To co determinuje zastosowanie instytucji dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary w niniejszej sprawie to przekonanie Sądu, iż dla wdrożenia oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego ,nie jest konieczne wymierzenie kary izolacyjnej , przeciwnie cel ten zrealizuje dając oskarżonemu jeszcze jednej szansy na poprawę swojego zachowania w warunkach wolnościowych .To co wymaga zaakcentowania to upływ czasu od poprzedniego skazania za przestępstwo z art. 178 a par 1 kk . Zatem mimo , iż przy kwalifikacji z art. 178 a § 4 kk jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach sięga się po instytucję warunkowego zawieszenia kary to właśnie z powyżej wskazanych względów , mając również na uwadze warunki osobiste oskarżonego , sięgnięcie po dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary jest jak najbardziej uzasadnione . Wymierzając oskarżonemu 5 -letni okres próby, Sąd uznał , iż okres ten będzie odpowiednim czasem weryfikacji postawionej wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej .

Z uwagi zaś na obligatoryjny charakter, w wyroku znaleźć musiało się orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów. W tym wypadku w ocenie sądu wobec stwierdzonej ilości alkoholu a także skazania za czyn z paragrafu 4 artykułu 178 a, sąd uznał, iż adekwatne jest orzeczenie tym razem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Nadto zdaniem Sądu orzeczony zakaz w wysokości w jakiej to nastąpiło odpowiada potrzebie prewencyjnego oddziaływania. Po myśli cytowanych w wyroku przepisów sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy .

Patrząc przez pryzmat sytuacji rodzinnej i majątkowej sąd zasądził koszty procesu